

Република Србија
Основни суд у Зајечару
5 ИПВ ИВ.13/24
Дана 02.07.2024.године
Зајечар

ОСНОВНИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ у већу састављеном од судије Душана Јоцића, као председника већа, и судија Саше Вучића и Петра Миљковића, као чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, Стари Град, ул.Македонска 4, МБ:07046898, ПИБ:100001958, чији је пуномоћник адв. Милан Атељевић, адвокат из Београда, ул.Кнеза Милоша бр.58, против извршног дужника Дејана Живковића из Звездапа, Град Зајечар, ЈМБГ:1201963750012, решавајући о приговору пуномоћника извршног повериоца изјављеном против решења јавног извршитеља Николе Цветковића из Зајечара број 226-И.ИВ.43/20 од 28.03.2024.године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ приговор извршног дужника, па се **УКИДА** решење о трошковима извршења јавног извршитеља Николе Цветковића из Зајечара број 226-И.ИВ.43/20 од 28.03.2024.године, и предмет враћа јавном извршитељу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Николе Цветковића из Зајечара број 226-И.ИВ.43/20 од 28.03.2024.године, изреком под I, утврђени су трошкови извршног поступка у поступку спровођења извршења пословни број 226- ИИВ.43/20 у износу од 13.943,04 динара на терет извршног дужника. Изреком под II, утврђено је да су трошкови утврђени ставом I овог решења измирени су у целости.

Против наведеног решења приговор је уложио пуномоћник извршног повериоца, побијајући га као неправилно и незаконито са предлогом да се побијано решење укине и предмет врати јавном извршитељу на поновно одлучивање.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе чл.34. ЗИО и одредбе чл. 386. Закона о парничном поступку а у вези са чл. 402. ЗПП и чл. 39. ЗИО, суд је одлучио као у изреци, а са разлога:

Наиме, поступајући извршитељ је у побијаном решењу утврдио трошкове извршног поступка у поступку спровођења извршења пословни број 226- ИИВ.43/20 у износу од 13.943,04 динара на терет извршног дужника и утврдио је да су трошкови утврђени

ставом I овог решења измирени су у целости, те је у образложењу побијаног решења образложио појединачно сваки износ трошкова.

Међутим, према стању у списима предмета произилази да доношењу побијаног решења о трошковима није претходио захтев извршног повериоца за накнаду трошкова поступка извршења, односно извршном повериоцу није дата могућност да у складу са законским одредбама поднесе захтев за накнаду трошкова извршног поступка.

Наиме, из списка предмета произилази да је јавни извршитељ истог дана, 28.03.2024. године донео побијано решење о трошковима извршног поступка и закључак о закључењу извршног поступка.

Одредбама чл.34 ст.7 и 8 ЗИО је прописано да накнада трошкова поступка може да се захтева најкасније у року од осам дана од окончања извршног поступка, односно поступка обезбеђења, иначе се трошкови не признају, те да се трошкови поступка коначно се утврђују решењем донетим по службеној дужности, на предлог странке или учесника у поступку, те с обзиром на наведене одредбе, стање у списима предмета и наводе пуномоћника извршног повериоца у приговору од 22.04.2024. године, побијано решење о трошковима поступка извршења је морало да буде укинута како би јавни извршитељ у складу са одредбама ЗИО омогућио извршном повериоцу да оствари своје право на подношење захтева за накнаду трошкова извршног поступка, након чега ће с обзиром на стање у списима предмета о истом и одлучити.

Са изложеног одлучено је као у изреци, на основу члана 401. став 1. тачка 3. ЗПП, а у вези члана 39. ЗИО.

ПРАВНА ПОУКА

Против ове одлуке није дозвољена жалба.

Председник већа-судија

Душан Јоцић

ТАЧНОСТ ПРЕДИСА ПОТВРЂУЈЕ
ЗА УПРАВЉИВЉА СРБСКЕ ПИСАРНИЦЕ